

De Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve op Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor 6 maanden f 9,00; franco door het geheele Rijk. Adressen: G. J. VAN NELLE, te adresseren aan het Bureau der Courant.

DINGSDAG, 28 SEPTEMBER.

Advertentien van Zes regels en daer beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 27 September.

De voorstanders van de *Pius-Vereeniging* van het ontwerp van wet op het armbestuur hebben, onder meer andere, een paar bijzonder zonderlinge argumenten gehezigd, welke wij heden met een enkel woord willen releveeren.

Ter staving van hunne stelling, dat onder het woord „armbestuur” in art. 195 Gwt. alle instellingen van liefdadigheid moeten verstaan worden, redeneeren zij aldus: De grondwetgever heeft geen onderscheid gemaakt tusschen de verschillende soorten van instellingen van liefdadigheid. Zoo hij dat had willen doen, dan zou hij het formel gezegd hebben, gelijk hij in art. 194 het openbaar van het bijzonder onderwijs bepaaldelijk heeft onderscheiden. Met deze redeneering komt men ver, verder wellicht dan bedoeld wordt. Doch vooral nóg iets anders. Waarom maakt de grondwetgever in art. 195 alleen melding van armbestuur in het algemeen, dat is, naar onze opvatting, slechts van burgerlijke en gemengde instellingen van liefdadigheid? Waarom zwijgt hij over de kerkelijke of bijzondere liefdadigheid? Het antwoord is eenvoudig: het is niet bepaaldelijk in art. 195, maar in de verklaringen van den minister van Justitie, als eene uitgemaakte zaak beschouwd werd, dat niemand het ooit in zijn hoofd zou krijgen, de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid in hare vrijheid te belemmeren, door haar op eenigerlei wijze aan eene restriktieve wetgeving te onderwerpen. „Armbestuur” beteekende: openbaar, burgerlijk of gemengd armbestuur — niets meer en niets anders; dat stond vast, en aan kerkelijke en bijzondere liefdadigheid, als onderwerpen van latere regeling bij de wet, werd niet gedacht. Had men vermoed, dat later daaraan zou gedacht worden, dan had wellicht de grondwetgever en wel van gesproken, doch alleen om zijne bedoeling naauwkeuriger te omschrijven en om uit te drukken, dat de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid ook voortaan slechts afhankelijk zouden blijven van hetgeen, met betrekking tot de vrijheid van godsdienst, het eigendomsrecht en het recht van vereniging, in de Grondwet wordt voorgeschreven. Trouwens, hebben niet vele wettelijke bepalingen, waarbij deze of gene regten gekonstateerd worden, haar aanzijn te danken aan de behoefte, om die regten tegen eene dreigende miskenning te waarborgen?

Wij zeiden, dat men met de straks aangehaalde redeneering van de voorstanders van het besloten wetgevoel, de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid als bestuur als publieke dienst. Immers, wanneer de regten der kerkelijke en bijzondere liefdadigheid niet behoeven geëerbiedigd te worden, en wanneer, op den vermeenden grond dat de grondwetgever geen onderscheid heeft gemaakt tusschen de verschillende instellingen van liefdadigheid, al die instellingen met gelijk recht door de wetgeving mogen geregelementeerd worden, dan is er geen reden, waarom de wetgeving niet de hand zou slaan aan de kerkelijke of bijzondere liefdadigheid, waarom zij hare goederen niet zou verbeurd verklaren en waarom zij niet op die *tabula rasa* het nieuwe Staatsarmwezen zou organiseren. Art. 195 Gwt. laat slechts keus tusschen deze beide opvattingen: de Staat mag zich niet inlaten met de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid, of, de Staat heeft evenveel te zeggen over de kerkelijke en bijzondere, als over de openbare liefdadigheid.

Maar, voegt men ons toe, en deze argumentatie is weer allerzonderlingst, of allernaïst, of allerarglistigst: Omdat men de kerkelijke en bijzondere liefdadigheid regelen wil, daarom zouden men nog niet zijne toestemming geven tot zoodanige regeling, waardoor het eigen-

domsrecht geschonden werd. Het Staatsgezag bevoegdheid verliest, om zich te mengen met zaken van kerkelijken aard. Wij vragen welke waarborgen wij aangaande de tegen den Staat hebben? Die eenmaal in 't woord gekregen heeft eene zoo willekeurige uitlegging aan art. 195 Gwt. te geven, als waaraan nog wordt vastgehouden — waarom zou hij ook niet over den eerbied voor het eigendomsrecht kunnen heenstappen? Vooral, wanneer, volgens zijne opvatting van art. 195 Gwt., hem daartoe het recht gegeven wordt? Want, nog eens, dat artikel geeft geen het minste recht, of het geeft een volkomen recht over de kerkelijke en bijzondere liefdadigheidsinstellingen! — En wat de verzekering aangaat, dat het Staatsgezag zich, om zijne vermenging in die laatste instellingen, daarom nog niet de bevoegdheid zou toekennen, om zich te mengen met zaken van zuiver kerkelijken aard — ach, het pad der aanmatigingen is zoo glibberig, waarlangs men van het ene tot het andere komt, indien men er eens den voet op heeft gezet! Men begint met de regeling van de armenkas der kerken en der particuliere vereenigingen en men eindigt met de regeling van de kerkelijke en de openbare eigendomsrechten en der burgerlijke vrijheid. Daarom waken wij voor den eersten stap op dat pad, want ook daarvan geldt het, „qu'il n'y a que le prelat qui s'en va”.

Men schrijft ons uit Munster dd. 24 September.

„Uit mijne aantekeningen blijkt mij, dat ik nog met een enkel woord moet terugkomen op de twee eerste zittingdagen van de algemeene vergadering der *Pius-Vereine*, daar de haast, waarmede ik u mijne beide vorige brieven moest schrijven, mij heeft doen verzuimen uwe aandacht op enkele punten te vestigen, die intuschen uwer opmerkzaamheid niet onwaardig zijn.

„Zoo verzuimde ik, om dit in 't voorbijgaan aan te stippen, u te schrijven, dat naast den Hoogw. Bisschop van Munster gezeten was de koninklijke opperprezident van Westfalen, de heer van Duesberg, wat met genoegen door alle aanwezigen werd gezien. Zoo verzuimde ik verder u te melden, dat er, behalve de algemeene vergaderingen, ook bijeenkomsten plaats hadden der Afdeelingen, waarin de Vergadering zich verdeeld had. Deze Afdeelingen waren ten getale van vijf: eene voor de *formalia*, eene voor de belangen der opvoeding, eene voor de belangen der liefdadigheid, eene „für ausseres” (?), en eindelijk, op voordragt van graaf Jos. zu Stollberg, eene voor de *Bonifacius-Verein*. De onderwerpen waarmede deze Afdeelingen zich bepaaldelijk hadden bezig te houden, waren: Dekking der kosten van het proces tegen Dr. Newman, het ziekenhuis te Berlijn, de provinciaal-vergaderingen der *Pius-Vereine* in de onderscheidene kerkelijke provincien, de inrigtingen voor oude afgeleefde priesters, de vervolging der Katholijken in Mecklenburg, de emigratie van katholieke Duitschers naar Hongarij, de verhouding der *Vincentius-Vereeniging* in Duitschland tot den algemeenen Raad te Parijs, de vestiging van eene katholieke universiteit, het misbruik der *Bonifacius-Vereeniging*, de toestand der *werkgesellen-Vereeniging*, de katholieke pers en de katholieke-konservatieve pers-vereeniging, de christelijke kunst en de kunstvereenigingen, de uitgave van een orgaan der *Pius-Vereine*, de vestiging van een vast Hoofdbestuur.

„Met betrekking tot het ziekenhuis te Berlijn, werd, op voordragt der Afdeeling besloten, het andermaal in de belangstelling der *Vereine* aan te bevelen; de bouw van dat ziekenhuis wordt met kracht voortgezet en nog dit jaar zal het onder dak gebracht zijn.

„Van hoog belang mag geacht worden wat betreffende de verhouding der *Vincentius-Vereeniging* tot den Hoofdraad te Parijs besloten is. In eene plaatselijke vergadering te Mainz gehouden, was ter sprake gekomen de emancipatie der *Vincentius-Vereeniging* in Duitschland van het middelpunt te Parijs. Allerlei motieven werden daartoe aangevoerd, eenige van welke eene ernstige overweging verdienden, doch geen van welke echter, op den keper beschouwd, steek hield. Wie te Mainz reeds het krachtigste gesproken had voor de instandhouding der bestaande banden tusschen Parijs en Duitschland was de nog jeugdige, doch uitstekende Dr. Clemens, van Bonn, u wel bekend wegens zijne levendige belangstelling in

den toestand der Katholijken van Nederland. Ook hier te Munster deed hij rusteloos en met den meesten nadruk de onomstootelijke argumenten gelden, die pleiten voor de handhaving der suprematie van den eenen Hoofdraad van Parijs, en gij zult ongetwijfeld met mij de ons dierbare Vereeniging geluk wenschen daarmede, dat in den geest van het door hem gesprokene besloten werd. Ter loops nog dit betreffende deze aangelegenheid: zij is reeds onderscheidene malen in enkele *Pius-Vereine* ter sprake geweest, en niemand was ijveriger tegen de een oogenblik besproken scheuring dan uw vroegere landgenoot, de in Duitschland tot het Katholicismus bekeerde en thans te Rome woonachtige heer van Vleuten.

„Ten slotte vind ik ook nog dit in mijne aantekeningen, waarvan ik niet geloof bij mijn vorig schrijven melding te hebben gemaakt, dat, overeenkomstig de belangen van de *Bonifacius-Vereeniging*, de vestiging van een missiehuis van priesters voor de missien in overwegend protestantsche streken, in gevolge een besluit der Vergadering, bij Adres het Duitse Episcopaat zal aangevoerd worden.

„Spoedig hoop ik u het verslag van den derden zittingdag te doen geworden.”

Men schrijft uit Munster aan de *Deutsche Volkshalle*, namens de Algemeene Vergadering der Katholieke Association van Duitschland:

„Dit is te echter niet waarover ik wilde spreken; maar 't is de geest, die de Vergadering bezielde, en die naar het schijnt, de verwachting van velen op eene verrassende wijze heeft te leun gesteld. Men stelt zich namelijk de Algemeene Vergadering der katholieke Association voor als een groot leger, dat, onbedig en welgewapend, door bekwaame aanvoerders in slagorde gesteld en tegen den vijand der Kerk tot een strijd op leven en dood wordt aangevoerd. Doch niets van dat alles. In deze Vergadering heerscht slechts vrede, vreugde, eendragt, vertrouwen, hoop, geloof en liefde. Het is met recht een katholiek volk, een deel van het rijk Gods op aarde, 't welk het voorportaal van het eeuwige is. Wel is waar aanschouwt de Katholiek den strijd en ziet hij de gevaren, die sedert 18 eeuwen de Kerk Gods omringen, en die tot aan het einde der eeuwen niet zullen ophouden; maar hij verheugt zich in dien onbloedigen strijd, overigens bereid, als het zijn moet, om ook zijn eigen bloed te vergieten; hij weet dat hij den strijd slechts in het belang der gansche menscheit en bijzonderlijk in dat van zijne tegenstanders en vijanden voert, en deze reine, zelfopofferende liefde is de eigenlijke bron van zijne vreugde en getuich.

„Hier verneemt men geene kwetsende uitdrukking tegen andersdenkenden, geene ruwe verklaringen tegen gezagvoerders, die uit onverstand de waarheid en het recht krenken; men erkent stil en eenduidig den plicht van te strijden, maar ook evenzoo den plicht om voor de vijanden te pleiten. Men leeft in vrede en in liefde, zijnde vrucht der liefde en de bron der vreugde.

„Op den dag toen de Vergadering geopend werd, gaf de *Kreuzzeitung* haar bericht over den *Bremer Kerkendag*.

„Op ieder die dat artikel leest, maakt het den indruk als ware de hel losgebroken. Aldaar zegt de „grijze Rhijnische voorvechter, Sander van Elberfeld” over de Jezuïten:

„De evangelische overheid mag niet dulden, dat zij aanwezig zijn, en nog veel minder dat zij vrij werken!”

„O denkt aan het bloed onzer evangelische martelaars, die door Rome, door de Jezuïten bij miljoenen gemarteld zijn, en laat ons den vijand zoeken, waar hij wezenlijk is, namelijk in het hart van Rome. Babel moet vallen; Rome moet vallen; het helse stelsel van Rome moet vordert haat, en het Evangelie mag Rome nog Rome is, geen gemeenschap daarmede hebben. „Op dien toon gaat het voort. Eindelijk, op den *Kerkendag* besluiten, waarvan het eerste besluit is:

„De *Kerkendag* verzet zich tegen de burgerlijke overheden in de Duitse Staten het recht van oppertoezicht moeten vasthouden over de Katholieke Kerk in 't algemeen en vooral ten aanzien der tegenwoordige missien, en, waar het be-

...den godsdienstigen vrede gevaar loopt, dat
toezigt tot bescherming der evangelische kerk moeten
handhaven ...

» Toen wij dit artikel lazen, nog eer de katholieke Ver-
gadering geopend was, dachten wij dat het noodzake-
lijk ware — natuurlijk met volstrekt voorbijgaan der
dolzinnige lasteringen — tegen het zoogenaamde eerste
besluit te protesteeren. Doch de verhandelingen der katho-
lieke Algemeene Vergadering maakten reeds van den
beginne af zulk eenen indruk, dat het volstrekt onmo-
gelijk scheen eenen wanklank daar tussehen in te wer-
pen. Men zou geneigd worden te vragen: Is zulk een
protest ten aanzien der regeringen van Duitschland wel
noodig? zullen zij zich laten voortdrijven tot eene ver-
volging der Christenen, welke steeds begonnen is met
het verbod: »Gij zult in dien naam verder niet lee-
ren!» — Wij hebben ondervonden dat de Algemeene
Vergadering de eigenschap bezit om de polemiek te be-
korten en te veredelen. Ook uit dien hoofde was de Al-
gemeene Vergadering der Katholieke Associatiën van
Duitschland zeer leerzaam.

Er liep eergisteren in Parijs een gerucht dat te
Marseille een aanslag tegen het leven van den Prins-
President ontdekt was.

Den 24sten was eene helsche machine in beslag ge-
nomen. Deze machine, welke tegen het leven des Pre-
sidents zoude aangewend worden, bestond uit 4 groote
vuurmonden en 250 gewone geweerloopen. Zij waren
in het geheel met 1500 kogels geladen. De ontwerpers
van dit komplot waren gevangen genomen en de justitie
was met al de vertakkingen bekend.

Hulde aan Dr. Newman.

» Wij zijn van meening dat er aan de regtspleging
in ons land eene bedenkelijke wonde is toege-
bragt, en dat de Roomsche-Katholiken voortaan
maar al te veel grond zullen hebben om te zeg-
gen, dat er hier voor hen geen recht is, zoodra de
protestantsche gevoelens van gezworenen en rege-
tera mede in het spel komen. The Times.

Bedrag der vorige opgave 7 805.99½

A. M. D. G. 2 50
f 808.49½

Door eenig onverzien toeval, waarvan wij de reden
zullen opsporen, is onze Haagsche korrespondentie ons
slechts geworden schier op het oogenblik van het ter-
perse gaan van ons blad.

Wij vernemen, dat de minister van Spoorwegen
de begrootingen heeft ingevorderd den staat van stand
geldmiddelen als zeer gunstig heeft voorgesteld.

Op de 12 Hoofdstukken der begroting was ruim
f 1,466,000 bepaald. Het jaar 1851 leverde eene bate
op van ruim f 2,424,000, en daardoor is op 31 De-
cember aan latige saldo's van de diensten tot op dat
tijdstip f 9,946,664.56½ in de schatkist aanwezig.

Op het einde zijner redevoering verklaarde de minister
dat o. a. de postwet goede resultaten opleverde en dat
er alle kans bestond op eene konversie der 4 pCt.
schuldbrieven.

Bij de Tweede Kamer zijn ingekomen de volgende
ontwerpen van wet, als: 1° tot verhooging van Hoofd-
stuk V der Staatsbegroting van 1852 (bijdrage aan de
Nederlandsche Rijnspoorwegmaatschappij) met f 200,000;
2° tot ontgeening voor de percelen van den spoorweg
van Arnhem tot de Pruisische grenzen. Uit dit laatste
ontwerp blijkt, dat die weg zal loopen in de richting
van Emmerik, aanvangende aan het tegenwoordig sta-
tion te Arnhem, verder loopende ten noorden der stad,
doorsnijdende den Hommelschen weg en den straatweg
van Arnhem naar Zutphen; vervolgens door de gemeen-
ten Rheden en Westervoort over den Schaapsdijk, den
Ysseldijk en den grooten weg van Arnhem naar Em-
merik, en met eenen brug beneden den Westervoortschen
schipbrug den Yssel overtrekkende; wijders dwars over
den grooten weg van Arnhem naar Emmerik, en, na
den Rhindijk te zijn overgetrokken, bij het ten jare
1846 bepaalde punt op de grenzen tusschen Nederland
en Pruisen, sluitende aan den spoorweg, die van Ober-
hausen gelezen aan den Keulen-Minder spoorweg, over
Emmerik naar de Nederl. grenzen zal worden gelegd.

Z. M. heeft de kantoren der dir. bel. en acc. te Apeldoorn
en te Breda tot een kantoor vereenigd, hoofdplaats
Apeldoorn. En is op dien voet tot ontv. te Apeldoorn e. a.
benoemd N. G. J. Yelins Huert; nog heeft Z. M. benoemd:
1° den heer J. C. Jung, te Odessa, tot Nederl. konsul voor
de Russische havens aan de Zwarte en Azovsche zeeën;
2° bij den grooten staf tot luit.-kol. den maj. T. G. T. V.
baron de Constant Ruyter; van dien staf, Z. M. adjudant;
bij den gen. staf tot luit.-kol. den luit.-kol. Jhr. G. E. A. van
Panhuis en A. P. E. Bignot de Beguias, beiden van dien
staf, met bepaling van latere benoeming, dat hij het trak-
tement van luit.-kol. zal blijven genieten; tot luit.-kol. den maj.
G. Schuurman; tot maj. de Kap. C. J. J. Goffin en J. B. E.
van Mole; tot kap. de kl. de luit. P. F. A. van
Panhuis en H. H. W. Rodde de Loo; tot luit. den 2° luit.
L. R. J. A. Rogmans Nijpou.

Alomede heeft Z. M. den gezantschap-sekretaris den heer
Mr. H. C. du Bois, benoemd tot ridder der orde van den
Nederl. Leeuw.

Het Staatsblad N°. 177 houdt in de wet van 18 Sept. 1852,
omtrent de aanwijzing der ontheffingen, enz., ter zake van de
direkte belastingen, met name van uitgaven wegens kosten
met de invoering en aanzijvering der kolieren in betrek-
king staande; zoodra tot wijziging van de verantwoording
der geadmodieerde accijnsmiddelen.

Uit een partikulier schrijven van Batavia, ontlenen
wij de volgende bijzonderheid: In het begin der maand
Juli is te Pasoeroewan overleden de rijke Chinesche
suiker-fabrikant Kwee Jonghoo. De oorzaak van zijnen
dood is voornamelijk toe te schrijven aan de gevolgen
van het spel; op eenen nacht verloor hij aan andere
Chinezen f 40,000. Dit verlies heeft hij zich zoodanig
aangetrokken, dat hij door eene beroerte is angetast,
aan welke gevolgen hij stierf. Zijne tot aardbestelling
zal 20 dagen na zijnen dood met allen luister plaats
hebben. Men schat zijne nalatenschap op drie milioen. (H.)

's GRAVENHAGE, 25 Sept. Eene Kommissie van
leden der Eerste Kamer van de Staten-Generaal heeft
heden namiddag het door die Kamer vastgestelde Adres
van Antwoord op de Troonrede bij de opening der te-
genwoordige zitting, aan Zijne Majesteit den Koning
aangeboden.

Door Zijne Majesteit den Koning is op dit adres ge-
antwoord:

„Mijne Heeren!

Ik verzoek U aan de Eerste Kamer Mijnen dank over te
brengen voor dit adres.

Het geeft mij grond om bij voortdurend te vertrouwen, dat
Ik de Kamer bereid zal vinden om mede te werken tot beves-
tiging en bevordering van al wat zich in den toestand des Va-
derlands gunstigs voordoet, of daaraan verbetering zou kun-
nen toebrengen. Ik stel op die medewerking grooten prijs.

DELFT, 27 Sept. Dezer dagen werden wij in onze
kortelings zoozeer verfraaide St. Hippolytuskerk, ander-
maal door eene nieuwe schoonheid verrast, en ziet men
alle aanschouwers in bewondering voor het kunstwerk
van den heer A. G. Schull (s Hertogenbosch) wiens heer-
lijk geschilderde Kruiswegstatien hare wanden versieren.

Wij meenen de verdiensten van den kunstenaar niet
krachtiger te kunnen uitdrukken, dan door de erkenning,
dat we ons, voor welke statie wij ook nederknielden,
waarachtig op den kruisweg gevoelen, en dat de ziel
er gestemd wordt tot overweging en gebed.

EINDHOVEN, 24 Sept. Gisteren tegen den avond
geluk te beleven.

De knecht van zekeren van Gerwen voerde een kar
mest naar den akker; het paard, buitengewoon schrik-
achtig, maakte een sprong, viel in eene sloot en de
voerman er onder.

Men heeft alles onmiddellijk aangewend om man en
paard te redden, doch de eerste had bereids zoo veel
geleden, dat hij heden morgen aan de gevolgen is over-
leden. (N. R. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

PARIS, 25 September. De Prins President is te
Valence met eene buitengewone geestdrift ontvangen;
overal merkt men dezelfde geestdrift en toejuichingen
op, alsmede de luid uitgesproken wensch om het kei-
zerrijk te herstellen. »Men stormt naar het keizerschap
toe,» zegt een korrespondent, en den President zal
geen terugtrekken mogelijk zijn.

Slaan wij de taal der dagbladen gade, dan merken
wij diezelfde richting op; en in de eerste plaats wordt
de toon aangegeven door den *Moniteur*. Men oordeele:

»Europa, zegt het officieele blad, heeft het oog ge-
vestigd op hetgeen in dit oogenblik in het Zuiden van
Frankrijk voorvalt. Het is een treffend schouwspel,
wanneer een groot volk zich aldus met al de gewaar-
wordingen zijns gemoeds met het hoofd, dat het zelf
gekozen heeft, vereenzelvigd. Men vergeet dezen triomf-
togt des Prinzen, te midden van de algemeene rust, de
feesten en gelukkige stemming der bevolking, met het
alschuwelijk schouwspel, dat voor de wereld bewaard was,
indien de Voorzienigheid hem het stoutmoedig opgevat
en uitgevoerd besluit, dat alles gered heeft, niet had
ingeboezemd, en men zal zich niet verwonderen, dat
juist op die plaatsen, waar het socialisme meende het
veiligst zijne heilloze ontwerpen te kunnen volvoeren,
de massa's de levendigste geestdrift aan den dag leggen.

»Is die menigte, welke den Prins te gemoet stroomt,
is zij alleen eene partij, eene klasse, een gedeelte van
Frankrijk? Het is de geheele natie zelve, de geestelij-
heid, de regterlijke magt, de adel, de burgerstand,
het leger te land en ter zee, de werklieden der stad
en de bewoners des lands, het zijn al de klassen en al
de burgers, welke zich van hunne bezigheden loscheu-
ren om van alle en de meest verwijderde punten zich
te verenigen in een gevoel van dankbaarheid en ge-
hechtheid. De priesters der godsdienst, welke weten dat

alle magt van boven komt; en dat de stemme des volks
de stemme Gods is, brengen aan den Prins souvereine
hulde toe en zien in hem den waren erfgenaam van
hem, die de altaren heeft hersteld; de magistraten be-
groeten hem als den hersteller van het gezag en de wet-
ten; de ware adel vereert hem, omdat hij edel genoeg
is, om elken nationalen roem te vereeren, en omdat
hij geene magt dan die der anarchie zich heeft aange-
matigd; de burgerklasse brengt hem dank toe, omdat
hij het vertrouwen heeft hersteld, het krediet ontwik-
keld, den handel en de nijverheid verlevendigd; het
leger vertrouwt op hem even als hij op het leger ver-
trouwt, en weet hem vooral dank, omdat hij het heeft
doen deelen in zijne poging om het vaderland te be-
houden; de zeemagt kent zijne belangstelling in haar
en al wat hij er van verwacht, om de veldslagen des
vredes te bestendigen en om de eer van de nationale
vlag te verdedigen; de landbouwer en de werkmans we-
ten zeer wel, dat zij het bestendige voorwerp zijn van
zijne belangstelling, en alle lijdenden weten, dat zij geen
edelmoeidiger, geen medelijdender vriend hebben dan
hem.

»Welke treffende vertrouwelijkheid heerscht er dan
ook tussehen den Prins en het Volk! Eene soort van
elektrische verwantschap verbindt de harten der massa's
met het zijne. Te vergeefs zouden zij, die hem verge-
zellen, trachten de menigte te verwijderen; de Prins
wil zich onder haar mengen en verlangt geene wachten,
die hem van het volk scheiden.

Na het gewigt van de reizen in de provincien geschildert
te hebben, daar Parijs geenszins alles is, maar er buiten
de hoofdstad nog eene bevolking van 35 millioen zielen
bestaat, en ook de Keizer het grootste gewigt aan zulke
reizen gehecht had, gaat het artikel van den *Moniteur*
aldus voort:

»Lodewijk Napoleon heeft de tweede stad van Frank-
rijk zoo even vertalen. Bij elke voortzetting van dezen
nationaal togt schijnen de toejuichingen toe te nemen,
even als de sympathie des lands bij elke verandering
van het gezag des Prinzen vermeerderd is. Vijf en een
half millioen stemmen hadden hem tot President voor
4 jaren gekozen. Na 2 December hebben nagenoeg acht
millioen stemmen zijnen moed toegejuicht, de daden
van zijne vruchtbare diktatuur bekrachtigd en hem het
oppergezag toegekend. Naauwelijks zijn eenige maanden
verloopen of, dank zij het gebruik, dat hij van
zijne magt heeft gemaakt, wil Frankrijk, dat aan
hem het behoud van het heden is verschuldigd, ook

»Overal, in alle standen der maatschappij, heerschen
dezelfde gevoelens en dezelfde wenschen. Bij de wen-
schen der arrondissements-raden voegen zich de duide-
lijkste wenschen der algemeene raden, welke nog meer
bevestigd worden door de adressen der gemeenten; daarbij
komen nog de toejuichingen der menigte, welke, met
de haar eigene rondborstigheid en zonder omwegen, luid
te kennen geeft, dat zij aan haren uitverkorenen niet alleen
al het gezag, dat hij noodig heeft, tot het volvoeren van
zijne taak, wil geven, maar buitendien alle voorwaar-
den daarbij wil voegen, welke haar duurzaam maken
en alle titels, welke er de plegtige wijding van zijn.
Zoodanig is de wil des volks, en de Prins heeft hierop
geantwoord, zoo als hij er op moest antwoorden (hier
haalt het artikel de bekende woorden in de redevoerin-
gen te Nevers en te Lyon aan).

»Wat is er, zoo besluit het artikel, den door de
Voorzienigheid gekozen mannen aan gelegen, onder
welke benaming zij hunne verheven zending volbrein-
gen? Hun persoonlijke roem zal er niet door verminderd
of verhoogd worden bij de nakomelingschap. Maar
de natien hebben ingeschapene gevoelens, waarop men
acht moet geven, omdat zij gewoonlijk overeenstemmen
met hare ware belangen. Door het gezag van haren be-
stuurder te versterken, willen zij waarborgen verkrij-
gen voor hare welvaart. Frankrijk, dat reeds zoo fier
is op het voortregt van een beroemden naam aan het
hoofd des bewinds te hebben, wil zich eene lange
toekomst van grootheid en vrede verzekeren, door een
duurzaam gezag te schenken aan den Prins, aan welen
het zijne redding te danken heeft.

Het is echter niet alleen de *Moniteur*, die zoo spreekt.
De *Pays*, *Constitutionnel*, *Patrie*, *Correspondances
Générales*, in een woord, al de organen der regering
zijn daar, om de bedoelingen van Lodewijk Napoleon
kenbaar te maken, en verklaren gezamenlijk op de meest
stellige wijze, dat het keizerrijk ophanden is en dat niets
noodzakelijker kan geacht worden dan de herstelling van
hetzelve. Daarbij komt dan nog de toenemende geest-
drift, waarmede Lodewijk Napoleon overal op zijne reis
begroet wordt. Het gaat zelfs zoo ver, dat hij nergens
meer aangesproken wordt met zijnen gewonen titel:
Mijnheer de Prins-President, maar dat bijna alle auto-
riteiten hem begroeten met: *Uwe Keizerlijke Hoogheid*.
Niemand twijfelt hier dan ook meer aan de spoedig op-
handen zijnde herstelling van het keizerrijk.

Er is heden eene brochure verschenen onder den ti-
tel van: *De herstelling des keizerrijks*. Daarin wordt
niet meer of niet minder staande gehouden, dan dat Lode-

Wijk Napoleon in een enkel persoon al de hoedanighe- den vereenigt van: Corbett, Richelieu, Pascal en keizer Napoleon!

In de *Patrie* leest men heden het volgende bericht: „Zijne Keizerlijke Hoogheid, de Prins-President der Republiek, heeft het paleis van Meudon tijdelijk ter beschikking gesteld aan prins Jérôme Napoleon.

Overigens bepalen zich de staatkundige berichten heden tot eenige gemachten.

De *Moniteur* zegt men, de aanspraak van den Prins-President te Lyon niet zoo krachtig en stevig wedergegeven, als zij was uitgesproken.

De *Patrie* zou, zoo wilde men, den nieuwen Keizer te Parijs komen kroonen. Dit sprookje vindt hoogenoemd geen geloof.

De regering had bij het Oostenrijksche hof weder pogingen aangewend om de asch des hertogs van Reichstadt naar Frankrijk te mogen voeren, doch Keizer Frans Jozef wilde er nog niets van hooren. Ook dit wordt als een opdraai beschoofd. Als een derde verzinsel is ter beurze verspreid, dat de graaf de Chambord aan alle Europeesche vorsten een protest ingediend heeft tegen de herstelling van het Keizerschap.

Eenige hoofdofficieren zijn door den Koning van Napels en den groothertog van Toskanen afgezonden om den Prins-President op zijne reis in het Zuiden te begeleiden.

Voor de verkiezingen op 26 dezer blijft groote onverschilligheid heerschen.

Den 9den dezer is ook het domein en kasteel van Léopold, vroeger toebehoorende aan de familie Orleans, in beslag genomen; ook daar moest men hekken, deuren en vensters openbreken, vermits de rentmeester der familie den toegang weigerde te verleenen.

De heer Michélet schijnt de kandidatuur voor het lidmaatschap der Wetgevende Vergadering, hem door de oppositie aangeboden, niet te zullen aannemen; zoodat de oppositie in het 3e kiesdistrict geen kandidatuur van den heer Goudchaux te doen zegeprelen.

Men verzekert dat het dagblad *Le Pays* reeds van de regering verlof bekomen heeft om zijnen titel in dien van *Dagblad van het Koninkrijk* te veranderen.

De heer H. de Botton, gezant van Frankrijk te Turin, is te Grenoble aangekomen.

MADRID, 20 Sept. Den 18 dezer bedroeg de voorraad van edel metaal bij de bank van San Fernando 92 miljoen realen, de portefeuille beliep 174 miljoen, terwijl de in cirkulatie zijnde biljetten 120 miljoen realen.

ENGLAND.

LONDEN, 25 Sept. Het hof heeft voor eene week den rouw aangenomen, wegens het overlijden van den hertog van Wellington.

De mayor van Manchester heeft tegen aanstaanden Dingsdag eene meeting bijeengeroepen, waarin zal beraadslaagd worden over de oprigting van een standbeeld voor den hertog van Wellington.

De luitenant-generaal, burggraaf Hardinge, die thans tot opperbevelhebber der landmacht benoemd is, ter vervanging van den hertog van Wellington, is te Wrotham, in het graafschap Kent, in 1785 geboren. Hij is schoonbroeder van den markies van Londonderry. Hij woonde den slag van Waterloo bij, waar hij den linkerarm verloor, was vervolgens grootmeester der artillerie, gouverneur-generaal van Indië, eerste sekretaris voor Ierland, en sekretaris van staat voor oorlog.

Lord Fitzroy Somerset, die als aanstaande grootmeester van de artillerie met het pairschap gedooierd wordt, was sedert onderscheidene jaren adjutant en krijgs-sekretaris van den hertog van Wellington. Hij had zijn rechterarm verloren, doch schrijft evenwel zeer net. Lord Fitzroy Somerset is de oom van den hertog van Beaufort.

De laatste balans van den staat der Engelsche bank blijkt, dat het bedrag der kas in cirkulatie met £ 133,245, en de voorraad van haar edel metaal met £ 26,349 is afgenomen in vergelijking met de vorige opgave.

Engeland bezit eenen reus in het Graafschap Kent t. w. Edaard Cranson 19 jaren oud, 7 voet en 6 Eng. duimen lang, geboren te Woolwich. Zijne ouders zijn zeer kort van gestalte en zijne zusters zijn zelfs dwergachtig klein.

Die lange reus nu maakt zijn hof aan eene reuzin, Miss Mary Simmons te Plaistow, oud 20 jaar, lang 6 voet 4 duim. Hare geopende armen bevademen eene lengte van 81 duim. Hare middelste vingers zijn langer dan 6 duim. Eerst sedert haar 15de jaar begon zij zoo zeer te groeijen; zij is zeer zedig en zelfs beschoornd tegenover het publiek; zeer zelden verlaat zij haars vaderwoning. Men zegt dat het huwelijk tusssen deze twee buitengewone personen weldra zal voltrokken worden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 25 Sept. De Pruisische regering heeft aan

Dr. Snell, broeder van den te Bern overleden professor W. Snell het hem toegekende pensioen onttrokken. Dit broederpaar was de ziel der Zwitsersche revolutiepartij.)

Op eene te Gladbach gehouden denkwaarde vergadering is met eenparige stemmen besloten eene bijdrage te leveren tot de proceskosten van Dr. Newman, nu zich aan te sluiten aan de door de geestelijke Overheid verklaarde afkeuring der jongste tegen de Katholieke Kerk genomen maatregelen.

Men vernemen dat de Koning van Pruisen, bij zijne reis naar Oldenburg, ook den Koning van Hanover zal bezoeken. Het doel dier reis is ligt te vermoeden; of het bereikt zal worden, zullen de volgende gebeurtenissen leeren. Intusschen stemmen de berichten uit Hanover overeen, dat de regering ernstige bedenkingen tegen heeft, om zich aan de zijde van Pruisen te scharen.

Den 28 Sept. zal te Wittenberg een Luthersch kongres worden gepeend.

WEENEN, 23 Sept. Z. K. & H. heeft den minister van buitenzaken gemagtigd, om met het hof van Rome hopen een konkordaat in onderhandeling te treden, tot regeling en bevestiging van de betrekkingen tusssen onze regering en den H. Stoel.

Het gedeelte der nieuwe leening, dat bestemd is voor den aanleg van spoorwegen, zal voorat met het oog op de in aanbouw zijnde lijnen in de kroonlanden, worden verdeeld.

De sekretaris der hoogeschool heeft van wege de regering last gegeven, geen verzamelingen van gelden ten behoeve der door de Deensche regering ontslagene professoren van de hoogeschool te Kiel, noch onder de hoogleeraren, noch onder de studenten te dulden, daar men in deze deelneming eene demonstratie zag, welke Oostenrijk niet kon goedkeuren, daar het nimmer aan den oorlog tegen Denemarken heeft deel genomen en de militaire ondernemingen der hertogdommen nimmer heeft begunstigd.

De *Oest. Corr.* behelst een artikel, waarin vrij hevig wordt te veld getrokken tegen de aanmatigingen van het Fransch bewind, dat de Belgische regering bijna heeft willen dwingen om de laatste voorwaarden, met betrekking tot het handelsverdrag van 1845, aan te nemen. Men beschouwt dit als een bewijs, dat Oostenrijk de geheele onafhankelijkheid van België en Holland wil geëerbiedigd en behouden zien.

ITALIE.

Den 14 dezer is naar men uit Rome schrijft, graaf Targot, gewezen minister van Financien te Parijs, door den Franschen gezant, den heer de Raimbault, aan Z. H. voorgesteld. Ook heeft Z. H. den gen. Cotte in een bijzonder gehoor ontvangen.

Bij arrest van het hof van kassatie te Turin is de graaf Costa de la Torre, raadslid in datzelfde hof, van zijne funktien als zodanig ontslagen.

Uit Florence berigt men van den 19 dezer, dat de staatsraad zich in de laatste bijeenkomsten onledig heeft gehouden met het ontwerp eener nieuwe gemeentewet, welke binnen kort openbaar gemaakt zal worden.

Men wil, dat Guerrazzi aan den groothertog verzocht heeft, dat deze af zijne beweging de verklaring zou afleggen, dat de gewezen diktator nimmer de trouw en den verbod, aan de groothertoglijke familie verschuldigd, gebroken heeft.

BELGIE.

BRUSSEL, 26 Sept. Heden zijn uithoofde van de Septemberfeesten, de dagbladen niet verschijnen.

De heer Gerard de Grelle, oud burgemeester van Antwerpen, heeft van Z. H. Prins LX. zijn zoon de hertog van de Bouches de la Mer, van Roomsche Graaf te worden voegen. Die eerbewijzing van den H. Vader heeft aan de bevolking eene zichtbare vreugde verschaft.

Heden is Prins Hendrik met gevolg te Antwerpen aangekomen.

Tusssen Gend en Brussel is een trein met kussiers te Dendermonde door een anderen trein, die er te kort op volgde, geweldig geschoot en beschadigd. Er zijn verscheiden militairen min of meer gekwetst; een hennier werden de ribben ingedrukt.

Men leest in het *Dagblad van Antwerpen*: „Wij hebben aan onze lezers eene goede tijding mede te deelen. De heer Leonard de Gapper, onze talentvolle beeldhouwer, heeft thans de laatste hand gelegd aan het model van het standbeeld van den onsterflijken Van Dijk. Allen die dit meesterstuk gezien hebben, bewonderen in de hoogste mate deszelfs conceptie en uitvoering. Het beeld stelt inderdaad van Dijk voor, zoodanig als wij hem kennen, in zijn leven en zijne werken, een diep vol gevoel, kracht en teederheid en tevens een volmaakt en schitterend edelman. Het beeld is voor het publiek ter bezigtiging gesteld.

STADEN EN LUSTEN.

In de 218de Staats-Loterij zijn in de 3e Klasse bij de 1e Trekking prijzen van f. 1000, of daarboven te beurt gevallen aan N°. 5211 f. 25,000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 27 September.

BEVALLEN (21 Sept.): B. C. Coster, geb. Mentz, Z. OVERLEDEN (21 Sept.): A. Kips. — (23 Sept.): C. van de Stadt; 70 j. — E. Cousins, 41 j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	25 SEPT. 4 u. a. geb.	27 SEPT. 4 u. a. geb.
NEDERL., Werkel. Sch. 2 1/2 pCt.	63 1/2	63 1/2
Dito Dito	76 1/2	76 1/2
Dito Dito	96 1/2	96 1/2
Dito Obligatien O. I.	95 1/2	95 1/2
Amortis. Syndic.	123 1/2	123 1/2
Handel-Maatschappij 4 1/2	123 1/2	123 1/2
Aand. Rijn-Spoorweg.		
Aand. Holl. S. M.		
Obligatien		
BELG., Obligatien 1844		
Cert. bij de Belg. Bank 2 1/2		
Dito bij Kotsch. en Volk.	52 1/2	52 1/2
FRANKR., Obligatien	23 1/2	23 1/2
SPANJ., Nieuwe	50 1/2	50 1/2
Dito	3	3
Dito Blansenl. 2400 P.	45 1/2	45 1/2
Coup. Bewijzen	2 1/2	2 1/2
Amortis. Schuld	6 1/2	6 1/2
PORTUGAL, Leening	3	3
Dito Dito	39 1/2	39 1/2
RUSL. bij Hope 1798 en 1816	108 1/2	108 1/2
Dito Dito 1828 en 1829	100 1/2	100 1/2
Cert. bij d ^o . 1831 en 1833	97 1/2	97 1/2
Dito	24 1/2	24 1/2
Dito bij Hope	91 1/2	91 1/2
Dito bij Stieglitz en C ^o	91 1/2	91 1/2
Dito bij J. B. de Selve	4	4
Cert. te Hamburg	5	5
Inschrijving in Assignat.	6	6
Cert. van dito	85 1/2	85 1/2
PORT., Certifikaten	4	4
Dito Aand. f. 500	161	161
Dito met Lot. f. 300		
AMERIKA, Bank-Actien		
PRUSS., Aand. met Lot. R. 50 /		
OOSTPR., Metalliek 5 pCt.	79 1/2	79 1/2
Dito 1847	41 1/2	41 1/2
Dito 1851	40 1/2	40 1/2
Dito 1849	51 1/2	51 1/2
Ween. Bank bij Goll. en C ^o	87 1/2	87 1/2
Dito	80 1/2	80 1/2
Lotter. B.	90 1/2	90 1/2
Aand. met Loting f. 500		
Nieuwe dito	250	250
NAPOL., Cert. Lam. en Houwer 3 pCt.		
BRASIL, Leening 1834	100 1/2	100 1/2
Dito Leening 1843	4	4
Dito 1849	5 1/2	5 1/2
PERU	2 1/2	2 1/2
MEXICO Nieuwe	26 1/2	26 1/2
VERENIGD. A. f. 100	3 1/2	3 1/2
GRANADA f. 100	2 1/2	2 1/2
Dito Ongeestde	11 1/2	11 1/2
ECUADOR f. 100	4 1/2	4 1/2

Onze fondsenmarkt was heden over het algemeen in eene slaauwe stemming, door verscheiden verkooporders, welke zoo in Buitenlandsche als Binnelandsche effecten werden geëffectueerd. Van de laatste acht maken Spaansche eene uitzondering, daar deze bij eenige kooporders goed prijshoog en waren. Ook Ongeestde, Granada en Mexikanen waren in afgezicht.

Koers van het Geld: Beleening 2 1/2 pCt., Prolongatie 2 1/2 pCt., Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Paris	2/m. f. 56 1/2	Livorno	2/m. f. 38 1/2
Bordeaux	2/m. 56	Petersburg	1,86
Madrid	1/m. 56 1/2	Weenen	6/w. 30 1/2
Cadix	3/m. 245	Augsburg	88 1/2
Seville	245	Frankfort	98 1/2
Bilbao	242	Hamburg	2/m. 55 1/2
Lissabon	41 1/2	Londen	2/m. 14 30
Porto	41 1/2	Rotterdam	2/m. 11 1/2
Genua	2/m. 46 1/2		

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 25 Sept. Belg. leen. 2 1/2 pCt. 55 1/2; 1840. 5 pCt. 100 1/2; 1848. 100 1/2; 1852. 101 1/2; Spanje 1 pCt. 83 1/2; Binnel. 3 pCt. 46 1/2; Rom. Leening 1850 97 1/2.

PARIS, 25 Sept. Fransche 3 pCt. 77 1/2; 1840. 4 1/2 pCt. 104 08; Schatk. —; Bank-Actien —; 1840. 5 pCt. 102 1/2; 1848. 5 pCt. —; Spanje, Binnel. 3 pCt. 50; Binnel. 3 pCt. —; Rom. Leening 1850. 99 1/2.

MADRID, 20 Sept. Spanje 3 pCt. 83 1/2; Ardoin 1 pCt. 83 1/2; Uitg. Schuld 6 1/2; Couron 1 1/2.

Te Amsterdam, bij G. L. VAN LANJENHOUSEN, Drukker en Uitgever.